

Борбата

1967

18

МАРТ
СЪБОТАОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНА
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 34

2225
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ВЕЛИКА, НЕРУШИМА

Снощи във Велико Търново се състоя голямо общоградско събрание по случай 19-годишнината от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между Народна република България и Съюза на съветските социалистически републики.

В деловия президиум, наред с ръководителите на окръга и града и изтъкнати общественици, бяха и съветските специалисти Алексей Степанович Мороз, Юрий Иванович Магдалинов и инж. Дмитрий Иванович Папазов.

Доклад за братската дружба и искреното сътрудничество между народите на Съветския съюз и нашия народ, основано на този договор, прочете Михаил Аврамов

— председател на Градския комитет за българо-съветска дружба.

Има дни в историята, каза доклаждчикът, които се помнят с благодарност, чувстват се с радост. Такъв ден за нашия народ е 18 март 1948 година, когато в Москва бяха подписани този договор, който по думите на великия син на българския народ Георги Димитров „е един договор на равни начала, един договор за явност, основан на принципа: явност за върност, дружба за дружба“. Изпълнени с дълбока признателност и безпределна обич към братските народи на Съветския съюз, ние чувстваме тази бележка дата като голям символ на великата и нерушимата дружба. Няма кърте в нашата страна, няма сфера в нашия живот, където да не се чувства силата на тази дружба. Посрещат сърдечно, Дмитрий Папазов приветства — присъстващите.

С пълно единодушие бяха приети поздравителни телеграми до ЦК на БКП и посолството на СССР в София.

ВЯРНОСТ ЗА ВЯРНОСТ, ДРУЖБА ЗА ДРУЖБА!

В ИМЕТО НА МИРА И СОЦИАЛИЗМА

Традиция стана всяка година на 18 март да се чувства годишнината от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между НР България и Съветския съюз.

Много би могло да се каже за този договор, за обстановката и атмосферата, при които беше сключен, за онези незабравими слова, казани в далечната вече 1948 година от Георги Димитров, че „... в лицето на Москва и Съветския съюз ние имаме не само освободители, но и верни другари, които искрено и безкористно помагат на нашите народни усилия за изграждане на частното и доброто бъдеще на нашата страна“, за конкретните резултати, постигнати благодарение на него през изминалите 19 години.

И все пак клаузите на договора са много тесни рамки, които не биха могли да поберат изцяло таква сътрудничеството и взаимомощи, каквито съществуват между българския и съветските народи. Защото няма област на нашия живот, която то да не засяга, няма предприятие, селскостопанска колективна, институт или учреждение, до което да не достига под една или друга форма съветската материална или морална помощ, съветският опит.

Има факти и цифри широко известни у нас, но които не могат да не се повтарят по повод такава паметна дата:

... Със съветска помощ у нас е създадена металургичната и нефтохимическата промишленост, решителна е нейната роля при изграждането на родната енергетика.

... Голяма е помощта, която ни оказва и продължава да ни оказва Съветският съюз за изграждане на обект номер едно на нашата петилетка — Кремиковския металургичен комбинат, който вече произвежда чугун, стомана, феросплави, кокс и химически продукти.

... Основното количество от преработения от Нефтохимическия завод в Бургас три милиона тона суров нефт идва от Съветския съюз.

... Със съветска помощ е построена и Марица-изток, на която се пада 25 процента от цялата произвеждана в страната електроенергия.

Ако вървим по пътя на изграждането, списъкът ще стане много дълъг. Той ще започне стотици новопостроени или реконструирани и разширени предприятия, ще бъдат

споменати в него имената на много наши градове и села. Само през изминалата година Съветският съюз предаде на България 337 най-различни технически документи и по всяко време изпраща там, където беше нужно, най-добрият си специалист, за чийто всеотдаен труд говорят с любов и възхищение работилите с тях български трудещи се и специалисти.

Трудно е, а и едва ли е и необходимо, да се изброят всички творчески срещи, делови съвещания, обсъждания и консултации по различни въпроси между наши и съветски учени, инженери, техници, културни дейци, само през последната година. Това е по-скоро един непрекъснат диалог, една непрекъсната връзка, от която имат полза и двете страни, при които обмененият искрено дружески опит дава нови импулси в работата, помагача да се върви с още по-бързи темпове напред. През 1966 г. в Съветския съюз са отишли около 1800 български научни работници и културни дейци, а от съветска страна у нас са дошли към 1600 души. А колко хубава и полезна е все по-разпространяващата се форма на съвещание и сътрудничество между наши окръзи и съветски републики и области, при които работници, кооператори, партийни и обществени дейци от двете страни алкиват в най-тесна връзка, учат се един от друг, опознават се и стават истински приятели!

Така ще бъде и занапред. Все повече ще се сближават икономиките на нашите страни, като в основата на това сближение ще лежи кооперирането и специализацията на производството, взаимният обмен.

Дружбата и сътрудничеството ни със Съветския съюз за нас е от жизнена важност. Тя е солидна гаранция за запазване и разширяване на завоеванията на трудещите се, за укрепване на икономиката на страната ни и за издигане на международния престиж на свободна и независима България. Братското безкористно сътрудничество между България и СССР е в интерес не само на нашите два народа, а и на целия социалистически лагер, който е силен със своето единство, с обединените си усилия по пътя към изграждането на комунистическото общество. То е в интерес на мира и социализма.

РАМО ДО РАМО...

ПРОСТРЯЛА се на стотици километри от час, съветската страна ни е толкова близка и толкова скъпа. Няма прекрасна страна, трудолюбивият народ. Радваме се, че и вие като нас ще посрещнете 50-годишнината от Великата октомврийска революция като национален празник — ми каза Юрий и широката усмивка озари лицето му.

Освен Велико Търново, тях ги очакват още в няколко града. Тях, специалистите-монтажници от Завода за хранително машиностроение.

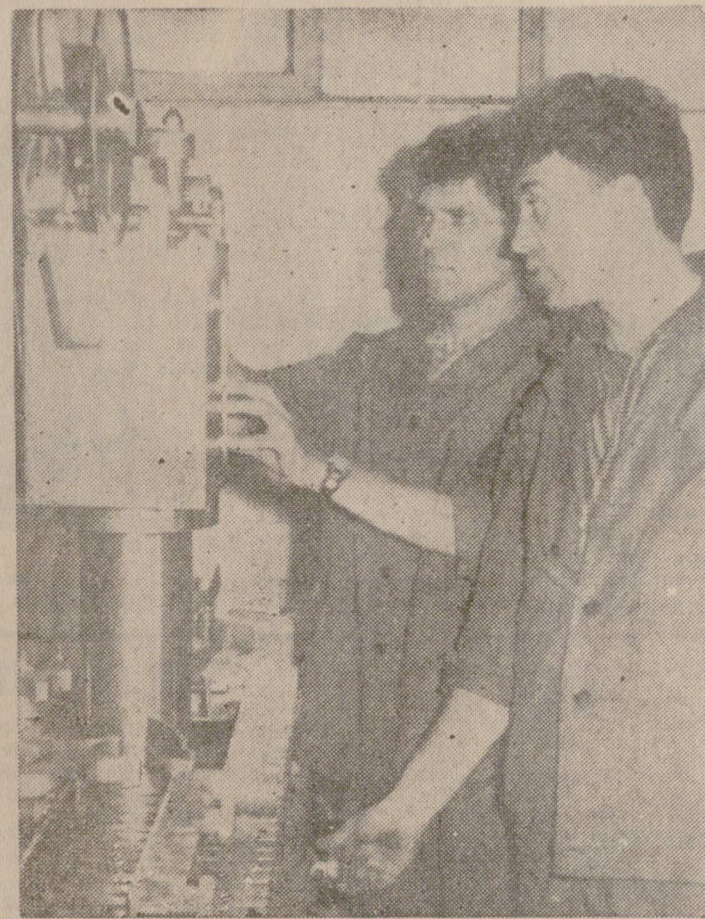
И тази година март се оказва много променлив с пристъпите капризи на настъпващата пролет, чийто живителен дъх започна да се чувства навсякъде. Но нерушимата и непроменлива е дружба и със съветските хора.

Преди няколко месеца в Лясковци дойдоха съветските специалисти Анатолий Петрович Петров и Шота Иосифович Чубианшвили (на снимката долу). Анатолий е от Москва и работи в завода за шампанско вино. А Шота е от Тбилиси — гордостта на Грузия. В новия шампански цех на Винарския завод — Лясковец те работят по измисленото на технологията, контролират монтирането на машините, качеството и работата на монтажниците. Шота взема пряко участие в изработката на самата автоматика. Проектната производителност е 2400 000 бутилки българско шампанско „Искра“.

— Думата „хорошо“ не е достатъчна, за да се изрази българското гостоприемство — споделя Анатолий и, за да потвърди думите си, ми разказа за много експертизи с другарите от завода. Хубави спомени и на двамата са останали от някои празници. Били са на сватба и на Деня на лозаря. — Чудесни са българите. Навсякъде строежи.

— Шастливи сме, че имаме такъв брат. Гордеем се с вас, наши български приятели. Вие ни посрещнахте така, че се чувстваме като у дома си — често казват едновременно Юрий и Алексей. — Желеам ви много успехи.

Харесало им е Велико Търново, красивото му разположение

строежи и градовете са толкова хубави. Имате красиво Черноорице — продължава Анатолий. Шота, мъчал досега, изведнъж се намесва:

— За мен най-красивият град след Тбилиси, това е Велико Търново. Особено приказен е нощем, когато светлините залепят града. Много, много ми харесва.

Разделяме се като приятели с мисълта за дружба и за онова, което никога не ще изгубим.

ВАНЯ СТЕФАНОВА

ПРЕДПРИЯТИЕТО ДА СЕ ПРЕВЪРНЕ В ОБРАЗЦОВО

ВСЕКИ би си помислил, че с тази високоотговорна и задължаваща задача се нагърбва колектив с вече утвърдени традиции, години наред носил знамето на първенството. Защо не в такъв случай? Дадената дума само ще го изкара да сплоти още по-бойко своите редници и да придвижи развитието на предприятието бързо напред. А когато с подобна задача се нагърбва колектив като ДСП „Булгарплод — Република“ — Свищов, който до преди две години се движеше някъде в оляшката между промишлените предприятия в окръга?

А то, хората, дошли масово на събранията на 16 март, с интерес слушаха доклада за производствеността на труда, изнесен от директора Стоян Варамезов. С внимателна слушаша показателите на своето собствено обещание, изказванията на повечето от двадесет свои ръководители и другари. Не, обстановката съвсем не беше от рода на перадиността, не щедрият пръскане с розова боя. В доклада се изяснява твърде

тревожни факти на чувствително намалена производственост на труда през последните няколко години, на чувствително изостанване в сравнение със сродни предприятия. По отношение на разхода на труд за производството на единична продукция миналата година се явява преломна. От 15,25 човекодни през 1963 г. разходът

за един тон готова стокова продукция през 1964 г. се увеличила на 17,63 човекодни, през 1965 г. — на 18,46, а през 1966 г. разходът спада на 14,46 човекодни.

Много са цифрите и данните в доклада, задълбочен е анализът не само по отношение на разхода на труд, но и във връзка с увеличаването на техническата въоръженост и усъвършенстване на технологията, професионалната квалификация и подобряване организацията на производството и на труда, социалистическото съревнование и движението за комунистически труд. Докладчикът като отбелязва, че от 1 януари 1963 г. до 1 януари 1967 г. основ

ните производствени фондове са увеличени с около 700 хиляди лева, същевременно подчерта, че това увеличение не е донесло особени структурни изменения, тъй като активната част — производствените машини са се увеличили едва със 181 000 лв.

— Главно поради липса на нови, съвременни високопроизводителни машини и лоша съоръженост на производствените линии производството на редица асортименти се извършва по остаряла вече технология, примитивно, при твърде голям процент ръчен труд.

... С големи усилия ние произвеждаме годишно едва 500 т бели домати, докато при механизано обелване на доматите това производство може да се увеличи на 2000 т, без да се увеличават работниците.

... Вържимият път, който за времето изигра твърде важна роля при прекасяне на готовата продукция от производството до склада довете, вече изживява времето

си. Развитието налага като жизнено необходимо палетизацията при извозването, стифирането, разстирането и товаренето на готовата продукция.

Като ръката на опитен лекар докладът се докосна до всички болни места, потърси причините за недоброто състояние и в организацията на производството, и

в незадоволителната квалификация, и в престоите, и в незадоволителното качество на част от суровините. А после вече се поставиха и задачите — най-главната от тях производствеността на труда от 5904 лв. на едно лице от производствено-промишления персонал да се увеличи на 6298 лева. Подробно, задълбочено, реално бяха дадени насоките към разкриването на тези резерви за постигане най-малко 394 лева по-висока производителност на едно лице.

Заредиха се едно след друго изказванията, в които се разкриваха причините за неблагоприятното икономическо ефект

препоръките за бъдещата работа. И почти никой от повечето от двадесетте изказали се не пропусна да вземе отношение по повдигнатия още от първия изказал се — Рашко Иванов, въпрос, колективът да поеме задължение да се бори за образцово-показно предприятие. Дори представителят на Окръжния комитет на Партията Николай Пашов и секретарят на ГК на БКП в Свищов Никола Стоянов подкрепиха инициативата и изразиха увереността си, че колективът има сили да поеме това голямо задължение. За да се осъществи то, е нужно много и много работа, изграждане на научна организация на труда, повишаване производствеността на труда и качеството на продукцията.

Колективът на ДСП „Булгарплод — Република“ — Свищов прие обещание, в което се задължава в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция да изпълни плана за общата промишлена продукция в ценово изражение 104,02 на сто, за производителността на труда — 106,7 на сто и др. Ще бъдат осъществени 43 организационно-технически мероприятия, които ще имат икономически ефект 219 200 лева.

Пред конгреса на ТКЗС

ДЕЛЕГАТЪТ ОТ ОРЕШ

ТОЙ не беше един от осемнайсетина, които през 1948 година поставиха началото на кооператива в Ореш. Роден е в Българене, Плевенско, и дойде тук по разпределение след завършване на Селскостопанския техникум в Плевен. Направиха го главен агроном. Планина от задачи и грижи се изпречи на пътя. Трябваше да знае повече и запис агрономство. Това беше още една планина.

Само 24 000 декара е обработваемата земя на Ореш, но и малкото даваше малко. Мъжте бягаха на работа другде. Колцина излизаха на полето? Беше време, когато в краевефермата остана само един човек — Борис Ченков, който едва смогваше да нахраня добитъка. За почистването на оборите с редуваха членовете на Партията. Ниски бяха добивите от всички култури, а трудният се мереше със стотинки. Цялата механизация беше един дизел, един универсал и... 400 чифта работен добитък.

Беше време, когато се изгърваха корените на католическата в селото, когато се раждаше новата вяра. Тя дойде на плещите на първите. Дял за нея има и главният агроном Кирил Попов. Кой в селото знаеше как се обработва лозя, как може да се накара земята да дава повече? Агрономът търпеливо учеше хората. Всеки малък успех беше хубав къд. Заобичаха го и ония, които го гледаха изпод вежди.

Вече повече от час говорим с него, а все още, струва ми се, съм далече от онова, което иска да напиша за него. Мислех да заобиколим цифрите, пролетта, а ето че те се налагат. Животът на главния агроном и живот на стопанството. И затова разбрах, че не мога да отгледя едното от другото. А и нима време, защото вече идваха да го викат за съвещание. Говорим не в строй. Уж слушам за добивите от грозде, които са били 300—400 килограма от декара преди, че през 1962 година стопанството излиза на трето място в страната, а погледът ми — все в дневника за задачи, а който под датата за лешния ден ли е записал, да се изпрати камион за стартерни смеси, да се даде булдозер на бай Христо, валичване на посевите, компостиране на сламите, извозване на оборски тор от птицевефермата. Председателят е в отпуск и сега „власт“ е в неговите ръце.

Успехите в захарното цвекло

доведоха едната слава на Ореш. И хубава слава. Сега тук се похвастава по 5 и 6 тона цвекло от декара, като отделни звена стигнаха и над 7 тона. Една снимка се пазят тук с 32 килограма глава на захарно цвекло.

Агрономът носи в сърцето си и другата слава на орешани — тази за високите добиви грозде. Всичко това го сродил завинаги е хората. Разгадват се „тайните“ на плодородието. Стотинковият трудлен остана история. За миналата година на човекоднен изплащане по 4,54 лева. Тук пък в окръга приеха и социални мероприятия — още през 1962 година въвеждат платения годишен отпуск, изплащане на болнични и други.

— Спомням си какво беше, продължава агрономът, какво неверие в науката трябваше да се разбия. Хората излизаха уж да подравят културите, а хвърляха торовете по пътищата. Иле-ля да изгорят растенията. На всичко се гледаше с недоверие, а сега идват и питат, търсят изкуката. И тя им дава повече. Голяма се разбра от всички. Порасна името на селото, самоувереността на плахите и неуверени стопани.

Слушам и си мисля за мястото на специалистта, за големата му обич към професията, за апостолските дни на големият началник. Колко ли ще залитат онези, които ще дойдат след години, че не са родени в наши дни, когато се провеждаше не „амо верността и човека доблест“, но и търпението на бабите промисляне в същата на хората. Ето на това Кирил Попов може да бъде горд да се пада.

С тях обич на хората сега той е делегат на конгреса на ТКЗС, та му дава крило.

ИЛ. МОИВ

ЗА ЩАСТИЕТО, ДОБРОТО И БЪДЕЩЕТО НА НАШАТА РОДИНА

ПАМЕТНИК НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА | БРАТСКА ПОМОЩ

Трудещите се от град Свищов посрещат 19-годишнината от подписването на договора за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между НР България и СССР с огромния интерес. Голяма е благодарността им към нашите двойни освободители — съветските братя, които ни освободиха от петвековното турско робство и от фашизма и капитализма. Признателността на българския народ е още по-голяма, тъй като те и сега ни помагат в строителството на социализма.

Небивала е радостта на свищовци и от обстоятелството, че на брега на легендарния Дунав, където преди 90 години

са слезли руските богатири, започна строителството на химически комбинат за целулоза и изкуствени влакна. Благодарение грижите и братската помощ на Съветския съюз ще се издигнат корпусите на нов гигант на родната ни химия. Комбинатът ще има няколко завода като Завод за целулоза и шампелни влакна. Завод за коприна, Завод за целофан и вискозни продукти. Ремонтен завод, ТЕЦ и други.

Химическият комбинат ще произвежда годишно около 40 000 т целулоза, от нея близо 30 000 тона шампелни влакна, 4—5 хил. тона коприна и около 3 хил. тона целофан и дру-

ги вискозни продукти. В него ще работят около 6000 души работници и специалисти.

Главен проектант, доставчик и строител на комбината е Съветският съюз. В дните иред годишнината от сключването на договора, Министерският съвет одобри идеята за проект. Тази радостна вест се посрещна от трудещите с много трепети и възбуди в народи възбуждане и импулс за още по-големи трудови успехи за превъзвисяване в живо дело решението на Деветия конгрес на БКП.

В продължение на една година работи съветският земснаряд, който от р. Дунав вади

пясък за насипване на бъдещата строителна площадка. Всяко денонощие от дълбочините на р. Дунав той изважда и насипва 600 куб. м пясък и балласта. Досега 45 на сто от строителната площадка е засипана с 2—5 м инертен материал. Започна строителството на пристанището, главния път, жп коловоз, откъдето ще се превозват строителните материали и техниката за строителството на ТЕЦа и Ремонтния машинен завод. Само за тези два обекта ще бъдат изразходвани 2 600 000 лева.

На земснаряда в момента работят 30 съветски специалисти под ръководството на инж.

Герман Леонидович Уряшев. Очаква се да се получи в близко време първата пратка машини и съоръжения от Съветския съюз.

Заводите и ТЕЦ-а на комбината са проектирани на високо техническо съвременно ниво с високопроизводителни агрегати, телевизионни-промишлени установи, автомати и контролни-измервателни уреди. Първият етап на строителството се предвижда да завърши в 1969—70 г., а целият комбинат — 1971—72 година.

Атанас АКОВ
първи секретар на ГК на БКП
— гр. Свищов

ЕКОНОМИЧЕСКОТО и научно-техническото сътрудничество на нашата страна със Съветския съюз играе голяма роля за ускореното икономическо развитие на социалистическа България. В продължение на около две десетилетия това сътрудничество постоянно се развива и укрепва. То представлява образец на братски и искрени отношения на една велика и могъща социалистическа държава с една сравнително малка страна. Многогостанни са формите на това сътрудничество и помощта, която нашата страна по лучава от Съветския съюз. То обхваща техническото съдействие в проектирането и изграждането на промишлени предприятия чрез доставка на комплектно оборудване, помощта в дейностите, предоставяне на кредити, координация на плановите за развитието на народното стопанство, на науката и техниката, специализацията и кооперирането на производството, взиманата търговия, взаимното предаване на научно-техническа документация и запознаване с чуждия производствен опит, обучението и специализацията на производствени, инженерно-технически и научни кадри и други.

С техническото съдействие на Съветския съюз в нашата страна са построени и въведени в действие повече от 90 големи предприятия и други обекти. В изградените с помощта на СССР промишлени предприятия се произвежда почти цялата продукция на черната металургия и над 90 на сто на цветната, 60 на сто от продукцията на химическата промишленост, над 50 на сто от електроенергията, почти цялата корабостроителна продукция и други. През периода 1947—1965 г. НР България е използвала кредити от Съветския съюз, възлизащи на повече от един милиард и деветстотин и петдесет милиона валутни лева. Материалното изразжение на тези кредити са преди всичко машини и съоръжения за лимитното строителство, за механизацията на труда в селското стопанство, за модернизацията на транспорта, за развитието на геолого-проучвателните работи и други. Те представляват значителна част от машините и съоръженията на изградените в нашата страна основни фондове за този период. Около две трети от внесените в България машини и съоръжения и над 70 на сто от внесеното комплектно оборудване е от Съветския съюз. Само през последните девет години (1957—1965) обемът на доставките от СССР на оборудването за комплексни обекти представлява повече от 540 милиона валутни лева.

Съветският съюз не само ни оказва всеобща техническа и икономическа помощ за бързото развитие на машиностроението, но и в главен купувач на продукцията на нашето машиностроение. По този начин се създават условия за организиране на едросерийно ефективното и на високо техническо равнище производство. Вътрешните потребности на нашата страна не позволяват да се създават предприятия с оптимални размери. Благодарение на специализацията и кооперирането със социалистическите страни и преди всичко със СССР, на осигурения пласмент на редица наши стоки на машиностроителния пазар, химията, текстилната промишленост и други в СССР не създаваме достатъчно големи и с оптимални размери

предприятия. Така например през 1965 г. НРБ е изнесла за СССР 59 на сто от общия брой на произведените електрокари, 49 на сто от произведените електротопилари, 32 на сто от произведените електродвигатели, 15 на сто от произведените лагери и други. Всичко това има изключително голямо значение за повишаване ефективността на нашето машиностроение и на цялото народно стопанство.

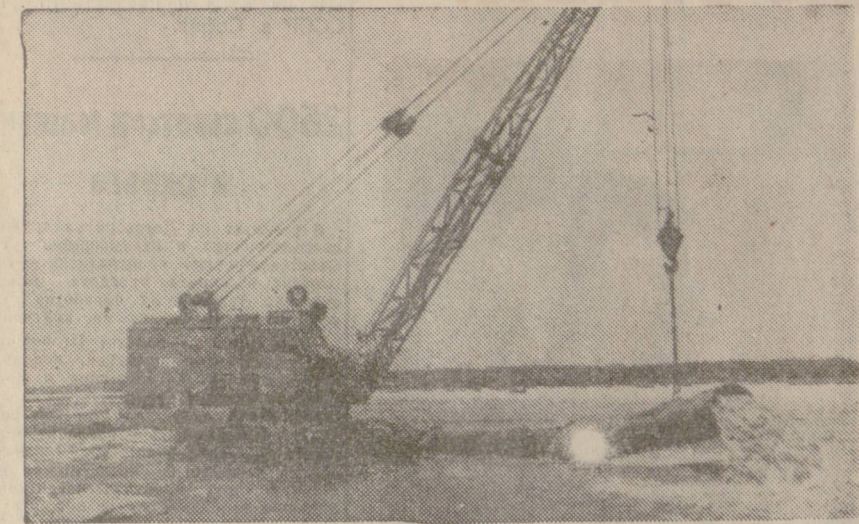
Научно-техническата помощ, която Съветският съюз оказва на нашата страна, има изключително голямо значение за научно-техническия прогрес, за усвояването на нови производствени, за решаването на важни проектно-конструкторски задачи във всички отрасли на народното стопанство. Научно-техническото сътрудничество между НРБ и СССР се основава на принципите на братското сътрудничество и взаимна помощ, установени между страните-членки на СИВ, и няма нищо общо със съществуващите отношения между капиталистическите страни, при които достиганията на науката са предмет на търговия.

В резултат на проведената огромна работа по съгласуване на петгодишните планове за развитието на НРБ и СССР през периода 1966—1970 г. се създават благоприятни условия за решаването на редица крупни проблеми, стоящи пред нашата страна в предстоящата петилетка. Това са преди всичко проблемите за енергетическия баланс, суровинната база, въпросите за по-нататъшната специализация и коопериране на производството, на първо място в областта на машиностроението и химията, за по-пълното използване на трудовите ресурси и природните богатства на страната. За развитието на производствени сили в НРБ през петата петилетка Съветският съюз отпусна на НРБ нов значителен дълготочен кредит.

През петилетката Съветският съюз ще окаже на НРБ българския технически съдействие за изграждането на над 60 нови крупни промишлени предприятия и отделни цехове, за усвояването на нови производствени, преди всичко в областта на машиностроението, нефтохимията, енергетиката. Подписаната дългосрочна търговска спогодба между НРБ и Съветския съюз за периода 1966—1970 година осигурява увеличаване на взаимния стокообмен в сравнение с четвъртата петилетка със 70 на сто или с 11,2 на сто средно годишно.

Икономическото и научно-техническото сътрудничество между НРБ и СССР е насочено към ускорена индустриализация на страната, към осигуряване на високи и стабилни темпове за разширено възпроизводство, за повишаване производствено-техническата обществена труд. То в най-голяма степен спомага за подобряване на структурата на народното стопанство и за повишаване на неговата ефективност, съдейства за техническия прогрес и за всеобщото развитие на страната.

Икономическото и научно-техническото сътрудничество и облекчаването на икономиката на нашите две страни се съществуват и развиват в условията на задълбочено изучаване на конкретните и обективни икономически, социални и други особености на двете страни. Те са реален принос за укрепване на социалистическата система, за победоносното изграждане на новото общество.

С помощта на съветския земснаряд усилено се насипва с пясък и балласт строителната площадка на комбината за целулоза и изкуствени влакна. Тук работи украинецът-кранист Анатолий Матвеев, негов помощник е Любен Печников. Постоянно край тях е булдозеристът Методи Петров. Между тримата другари се е създадала истинска дружба.

Земснарядът е разперил властни криле над Дунава и всеки час изпраща към площадката стотици кубически метра инертни материали.

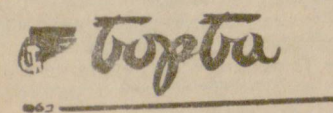
ВЕЛИКО ТЪРНОВО — ПОЛТАВА

Приятелството ни с братска Полтава датира от 1962 година. Обмяната на опит в партийната работа, в селското стопанство, промишлеността, културата и здравеопазването, в комсомолската работа допринесе особено много за още по-успешното решаване на задачите на социалистическото строителство в нашия окръг. Обменът на делегации, посещенията на специализирани туристически групи, обмяната на материали между вестниците „Зоря Полтавщини“ и „Борба“, писмените връзки между общуващите помежду си колективи създадоха трайни връзки.

Кооператорите от Великотърновски окръг вече прилагат опита на полтавчани по надземното слагаждане на царевичната, създаването на уелдери свинеугонителни ферми, изкуственото осеменяване на свинете, използването на грубите и сочните фуражи в свинеугояването. В полтавските колхоза прилагат опита на великотърновчани по хидромелиоративното строителство и напояването. Големият водоем в колхоза „Димитър Благоев“ е построен по наш образец. А в колхоза „Червена Украйна“, Гадячки район, през 1964 г. бе построен малък язовир. В същия колхоз започна проектирането и на напоявателна система по примера на ТКЗС—с. Стражица. В колхоз „Път към комунизма“, Лохвицки район, пресушават блатата както в ТКЗС — с. Камен.

Редица предприятия от нашия окръг са свързани с предприятията от Полтавска област, с които си разменят мнение по много въпроси, които в последно време са основни задачи, като преминаване към новата стопанска система, от екстензивно към интензивно развитие на промишлеността. Полтавският завод за масово оборудване — с. Месомобино — Велико Търново; Полтавската памуко-предачна фабрика — с. ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново; Кожаро-обущарският комбинат от Полтава — с. Кожарската фабрика „Първи май“; Любенинският ледарски механичен завод — с. ДМЗ „Червена звезда“; Весело-полонинският харчен комбинат, Сембоовски район — Държавни захарни заводи — Горна Оряховица; Полтавският консервен завод — с. ДКК „Република“ — Свищов; Гребойското локомотивно депо — Пирятински район — с. Локомотивното депо Горна Оряховица.

Голям е и броят на ТКЗС и ДЗС, които са в приятелски отношения със съюзни и колхозни от Полтавска област, като — ДЗС „Дунав“ край Свищов — с. Козелешкият съюз; ДЗС „Совата“ — Свищовски — съюз „Чапаев“, Дикански район; ТКЗС „Георги Димитров“ — Страхилово — колхоз „Димитров“, Кобелякски район; ТКЗС „Октомврийска победа“ в Полтавския — колхоз „Маяк“ Глазичевски район.

ТАМ, ГДЕ ЯНТРА СЕ ИЗВИВА

След падането на Велико Търново през 1393 година и постепенното покоряване на България от турците, за българския народ настъпват тъмни робски дни.

Единствената надежда, която крепи неговия дух, е помощта от север.

През 1810 година руските войски под командването на граф Николай Каменски, преминават Дунав и овладяват Тутракан, Силистра и Разград. С помощта на българо-доброволци русите завземат Никопол, Плевен и Ловеч. Казаните на княз Ваземски прогонват турците и от Велико Търново. Старата българска столица ги очарова. Млад казак възплава дружба си с девойка от Велико Търново. Тази песен още се пее в Украйна.

„Там, где Янтра се извила и по камъни шуми,

на девойката красива казак тихичко мълви:
Ти девойко си щастлива, имаш майка и баща,
род голям и къща бяла и в нея вси неща.
А аз беден сиротина, степ широка е мой сват,
сабя, дула за родина, сиво конче за мой брат.“
Спомяйки си за девойката, казакът продължава:
„Ой ти конче, мое конче, где туй време и тоз час,
кога бяхме ний казаки, всички бляха пред нас“.

И тогава, когато правниците на старите украински казаки — бойците от III Украински фронт, минаваха отново през Велико Търново те пак запяха „Там, где Янтра се извила и по камъни шуми...“

Д-р П. ГИЧЕВ

Скъпи гости на Окръжната конференция на ДКМС — Велико Търново бяха Валентин Бабушкин — член на Бюрото на Свердловския областен комитет на ВЛКСМ и секретар на Бялковски район, и Юрий Глазичев — директор на совхоз.

При нас, в ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново, на всяка крачка се чувствава благодарността и влияние на Съветския съюз. Не ден, а час не би работило предприятие, ако не е прекарал съветски пам.к. В неговата белота и дължина на влакната е събрано сякаш слънцето на Узбекистан, Киргизия, Казакстан. В него сякаш е концентрирана любовта на съветските хора към нашия народ.

Но не само памукът е материалният израз на нашата дружба. В тъканиния цех работят съветски автоматични навързващи машини за зареждане основите на станове. Тази година на много станове бяха монтирани съветски шахтови уреди, за да могат българските автоматични станове да гъкат артикули с по-сложни съплитки и много други.

Още в началото на 1962 г. нашият колектив свърза дружба с колектива на Полтавската памуко-предачна фабрика и та дружба от година на година се задълбочава и разраства.

НАШИТЕ ДРУЖЕСКИ ВРЪЗКИ

Много и най-разнообразни са материалите, които сме си разменили с това предприятие. В редица кореспонденции, които полтавчани ни изпратиха, ни запознаха основно с характера и технологията на тяхното производство, с произвеждащите артикули, с налицната техника, с многообразието прояви на техниките за комбинирани строителни работи. В нашето предприятие уредимите фотоизложба със снимки на живота на бригади за комунистически труд от Полтавската памуко-предачна фабрика. Разпространен бе опитът на изтъкнатите първенци Х. Смирнов, Екатерина Тихонович, Надежда Козленко, Екатерина Ходус. Наред с другите материали другарите от Полтава ни изпратиха описан метода на работа на тяхната челична Синцаренко, който бе изучаван в школите за челичен опит.

В нашия колектив се извеса имената на редица прекрасни работници от Полтавската памуко-предачна фабрика, които по пътя на вечерното и денонощно обучение днес са издигнати за командири на производството. Не по-малко известни са имената на наши челични и изтъкнати ръководители сред колектива на тяхното предприятие. С десетки обширни кореспонденции ние подробно информираме колектива на полтавските текстилни за наше развитие и успехи. Редица наши материали са печатани в техните вестници.

Но най-големият празник за нашия колектив бе посрещане на др. Стефан Витанов, председател на Дружеството за съветско-българска дружба в Полтавската памуко-предачна фабрика и юриконсулт на предприятното. Той бе обграден с голямо внимание. Далохме му

ни работници от Полтавската памуко-предачна фабрика, които по пътя на вечерното и денонощно обучение днес са издигнати за командири на производството. Не по-малко известни са имената на наши челични и изтъкнати ръководители сред колектива на тяхното предприятие. С десетки обширни кореспонденции ние подробно информираме колектива на полтавските текстилни за наше развитие и успехи. Редица наши материали са печатани в техните вестници.

Но най-големият празник за нашия колектив бе посрещане на др. Стефан Витанов, председател на Дружеството за съветско-българска дружба в Полтавската памуко-предачна фабрика и юриконсулт на предприятното. Той бе обграден с голямо внимание. Далохме му

познае с нашето предприятие,

с организацията на труда и производството. А на специално събрание др. С. Витанов говори за развитието на тяхното предприятие, като предаде пламенните поздравни на полтавчани до нашите текстилни.

Сега желанието ни е да организираме едно колективно посещение в Полтава на наши работници и специалисти, а същевременно да посрещем тях на по-голяма група. В чест на годишнината от подписването на договора за дружба и взаимна помощ със Съветския съюз пожелаваме на нашите полтавски другари и братя по-големи успехи и щастие и достойна среща на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Драган ВЕЛБЪ

ДРУЖБА

Помият Шейново и Шипка, помни и Столето връх, славните юнашки битки, братската пролята кръв.

После — Балатон и Драва — скъпите в стени и зори, дружба, сълза великава с блява слава се покри.

Дружба, наша светла, чиста като езерни води, с тебе ние тракториста, нишат земните гърди.

Като пролет във градина носим белия цъфтеж и в прекрасната Родина всеки ден растеш, растеш!

Петко КАЗАНДЖИЕВ

член на дикторско „Патко Ю. Тодоров“ при „Триъгълник“ — Елена.

РАЗГОВОР ЗА КОМСОМОЛСКИТЕ ГРУПИ

Комсомолската група, изградена на производствен принцип, представлява най-малката единица и позволява добре да се опознае отделния младеж, неговите способности, характер, мечти и интереси.

Обмяната на опит, запознаване то с постиженията на най-добрите беше целта на срещата на групите отговорници, организирани в Полски Сеновец. В нея взеха участие секретари и членове на общински комитети в окръга, секретарите на дружествените комитети, групите отговорници от общините Полски Сеновец, Страхилово, Долна Липница, Мадарево, Полски Тръмбеш и Обединение, секретари и работници на Окръжния комитет на Комсомола и членът на бюрото на ЦК на ДКМС Рашко Рашков.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола в село Полски Сеновец Александър Стойнов подробно и аргументирано говори по проблемите, които са стояли пред комсомолските групи в организацията.

В големите дружества, като това при полевъдството, трудно се работело, отделните комсомолци се чувствували изолирани от колектива. Естествената нужда от помагали единични, в които да се даде възможност за добра изва на индивидуалните качества и способности, довела съвсем логично до разделяне дружеството на отделни групи. Постигнатите резултати били положителни и за кратко време всички дружества в общинската организация последвали примера на полевъдните. За отговорници са избрани младши членове на БКП, изпратени с поръчение да работят в младежката организация, както и активни комсомолци, които със своя опит оказват ценна помощ в работата.

Групите в организацията са изградени по участъци и бригади, тъй като нейните членове са свързани с общи производствени задачи, общи интереси, имат елини производствен план, едно ръководство. Всичко това ги обединява в дружен колектив.

ЦЕЛ: 180 000 ЛЕВА НАД ПЛАНА

Делат ни няколко месеца от юбилейната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. За достойното посрещане на големия празник кооператорите, механизаторите и специалистите от ТКЗС „В. И. Ленин“ — Долна Оряховица се подготвят още отсега. Това не е случайно. Пагон на кооператива е вождът на първата държава на работниците и селяните — Владимир Ильич Ленин.

В чест на славната годишнина кооператорите дадох обещание да произведат през 1967 година надпланова продукция за 180 000 лева. Ще бъдат произведени в повече 80 т зърно, 294 т зеленчуци, 420 т захарно цвекло, много фуражи, плодове и други. Животновъдите обещаха да предадат над плана 39 т месо, 50 000 л мляко, 70 000 яйца.

От икономия на материални разходи ще бъдат спестени 13 000 лв.

За изпълнението на обещанието са разработени и необходимите организационно-технически мероприятия. Предвижда се най-високо използване на механизацията в полето и фермите. За увеличаване добивите от селскостопанските култури ще бъдат увеличени поливните площи, ще се засили химизацията.

Ст. Агов

СИВ И ЕСО: НЯКОИ СЪПОСТАВКИ

Неотдавна стана известно, че в Европейската стопанска общност (ЕСО) е разкрила голяма афера: редица фирми от четири страни (Белгия, Франция, Холандия и ГФР) заявиха, че изнасят свои стоки извън границите на „шесторката“ и са получавали определена такса за това поощрителна „експортна премия“. В същност само е бил инсцениран износ на стоки в чужбина, а фактически те се продавали на пазарите на страните от „шесторката“. По този начин, съобщава Агенция Франс прес, голяма група от фирми „е спечелила“ 500 милиона белгийски франка.

Не искам да представям дейността на „Общия пазар“ като верига от търговски или производствени афери. Но тези факти може би ще послужат като ново потвърждение на вече неопровержимо лансираната теза, че в отношенията на „шесторката“ главна роля играят частните интереси на монополистите, които са опората на тази организация.

Подобни явления, за които пише кореспондентът на френската агенция, не е имало в практиката на СИВ и безусловно се изключват не само защото тази организация няма нищо общо с частната инициатива, но и защото тя е израз на нов тип международно икономическо сътрудни-

чество. В рамките на СИВ са реализирани някои принципи, провъзгласявани и преди създаването на социалистическата система (равенство, взаимна изгода, ненамеса във вътрешните работи), но далече не винаги изпълнявани. В Съвета за икономическа взаимопомощ обаче действуват принципи (другарско сътрудничество, братска взаимопомощ), които започнаха да се създават едва с възникването на социалистическите държави. Опирайки се на тези принципи, колективното икономическо сътрудничество между страните с планово социалистическо стопанство придоби нов характер. То е дъшевно от търгавския дух, изключва нееквивалентната размяна и обогатяването на едни страни за сметка на други. По-силните и развити страни помагат на по-слабите и икономически по-малко развити. В практиката на СИВ все по-правилно се съчетава националните и международните интереси.

През януари 1949 година, когато бях поставена основата на СИВ, и през следващите години западните икономисти и наблюдатели пренебрежаваха дейността на СИВ. Но за 18 години СИВ на група солиден опит и става предмет на внимателно изучаване и на запад, и в страните от „тре-

денки. Пратениците на световната техническа изложба в Москва са споделили впечатления си от Съветския съюз.

Голяма е и ползата от ежесекунтните срещи на групите. Там се обсъждат текущи производствени задачи, спазването на трудовата дисциплина и осъществяването на комсомолски контрол върху качеството на извършената работа, разглеждат се проявите на отделни младежи. Като основен метод в работата на групите е даването на конкретни съюзни поръчения. Заангажираността е дадена обществена задача е първостепенна грижа, но тук трябва още по-внимателно да се подхожда, като при възлагането на задачите да се вземат под внимание индивидуалните възможности на комсомолците.

На срещата бяха приети условията за участие в окръжния преглед — съревнование по работата на комсомолските групи в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола. Задачата на прегледа е да станат те инициатори на много дела, свързани с подобряване организацията на производството, идейното и политическото израстване на комсомолците.

Местниците в прегледа трябва още по-упорито да работят за повишаване на образованието си, за създаване на по-добра организация на труда, да изучават историята на родното място, партийните и комсомолските организации, перспективите на селището, произтичащи от решението на Деветия конгрес на БКП, да разширяват връзките си със съветските комсомолци и обменят опит с тях, да участвуват в съставите на художествената самодейност и Третата републиканска спартакиада.

Тази инициатива беше високо оценена от Рашко Рашков, който изказа своята увереност, че комсомолците от Великотърновски окръг ще се справят успешно с големите задачи.

Стефан СТЕФАНОВ

Кооператорки от звеното на Димитър Радев — ТКЗС в Джулюница, окопават ягоди.

Снимка: Е. КОИЧЕВ

В чест на конгреса на ТКЗС

В чест на предстоящия конгрес на ТКЗС селският комитет на Отечествения фронт в Големани организира общински ден. В него участваха над 70 кооператори от Големани, Мадарево и Въринка. Благодарение на съзнателния труд и активността на водачите Марин Бобчев, Янко Мангов и Петър Ил. Цонев, с камповете на ТКЗС бяха извозени над 70 кубически метра

пясък и бе опясъчен пътят Големани — Насоново на разстояние 320 м. Същевременно бяха поправени банкети и почистени канавките около пътя. Наред с по-младите кооператори в трудовия ден участваха и стари кооператори, като дядо Димитър Трифонов и Иван Милев, баба Добра Нейкова и др.

Ст. Цонев

ДО НЕОТДАВНА в своето развитие Заводът за радиоприемници във Велико Търново увеличаваше производствеността на труда за сметка на екстензивните фактори. В настоящия момент обаче и неговият колектив се включва в изпълнението на партийната повел — икономиката ни да премине решително от екстензивно към интензивно развитие.

Работи се вече по една от най-важните задачи — усъвършенстването на организацията на труда. За целта е изработен и приет специален план. В него са отразени мероприятията, които трябва да бъдат съвременно внедрени. При изготвянето на плана е имало предвид съществуващото състояние на сградите, машинния парк и наличното оборудване. Тъй като сградите на завода са строени в различни години, откъснати една от друга, без да са проектирани за обвързано поточно производство, както е радиопроизводството, често явление беше поради недостатъчната площ да не се спазват габаритите за разположение на машините. Това създаваше излишни усложнения било по поднасяне на материалите до машините, или пък при сваляне на готовите полуфабрикати. Съществуваха недо-

УВЕЛИЧАВАНЕТО НА ОБЩЕСТВЕНАТА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ НА ТРУДА — ГЛАВНА ЗАДАЧА

статъчен приток на светлина и чист въздух, а шумът бе по-голям от определените норми и т. н. Всичко това в бъдеще ще бъде премахнато.

Досега в организационно отношение все още не е направено всичко по усъвършенстването на труда. Не са изградени отделни работни групи както за цялото предприятие, така и към отделните цехове. Не са привлечени достатъчно специалистите от цеховете и добрите производствени, които могат да бъдат много полезни и да посочат къде и как да се насочи вниманието при изграждането на новата по-ефективна организация на труда.

Въпреки това, по задача, поставена от държавния план, следваше да се въведе до края на 1966 г. нов конвейер за монтаж на радиоприемници с визуална настройка. Монтажът на конвейера, но сега е вече готов и от 1 април т. г. ще влезе в експлоатация. В това ново съоръжение ще бъдат включени 150 работника, като производствеността на труда се очак-

ва да нарасне с 5 на сто.

От направените наблюдения при изучаването и проучването загубите на работното време се установи, че поради неизпълнението на задълженията от кооперирани предприятия, само през последното тримесечие на миналата година са регистрирани и изплатени 22 485 часа престой или се падат на всеки работник по 31 часа. Затова бяха взети мерки за пълно изпълняване на работното време. Но все пак трябва да се направи още много, защото се срещат работници, които не разбират от какво голямо значение е най-пълното използване на работното време. Затова е необходимо да се организира системна разяснителна работа сред колектива за запознаването му с получените щети. За намаляването на разходите при извършване на работа от спомагателен характер много допринесе въвеждането на пълен пакувални в металопроводия и механичен участък.

В цеха за печатни схеми е въведено механизирано измива-

не на платките, като освен намаляване на отровните газове е увеличена почти два пъти производствеността на труда. В момента се проектира и съоръжение за почистване на платките по химически начин, което окончателно ще премахне вредния прах от шокоркуването и ще се увеличи производствеността на труда.

За изпълняването докрай на задачите по усъвършенстването на организацията на труда в бъдеще е необходимо икономистите и техническите кадри да вървят ръка за ръка при планирането и изпълнението на производствените задачи. С активната помощ на колектива да разкриват всички резерви за увеличаване на обществената производствена работна сила — главната задача пред промишлените колективи от целия окръг. По този начин ще се помогне за по-бързото осъществяване на решенията на Деветия партисен конгрес.

Георги КЯНАЗИРСКИ

технолог-нормировчик в Завода за радиоприемници — В. Търново

По-добри успехи В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

В Джулюнското стопанство броят на кравите непрекъснато расте. Наред с това растат и грижите по отглеждането и храненето на животните. Миналата година например се преминна към разделно отглеждане на кравите. Намаляне е срокът за заплождаване особено при юниците. Подобрява се фуражната база. За тая зима бяха осигурени много по-големи количества сенаж от колкото през миналата и то не само по количество, а и по качествено отношение. Животните имат в изобилие цвеклови резанки, достатъчно концентриран фураж, се-

за кравето мляко бе произведен със 100 т. Тази година, още в началото, резултатите са по-добри. За януари и февруари са надоели 200 тона мляко, при 180 за същото време на 1966 година. Средно на ден от фермите в Джулюница, Горско Ново село и Сливница се доят по над 2500—3000 л мляко, с тенденция да се достигнат 4000.

В чест на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция животновъдите от ТКЗС — Джулюница дават дума да постигнат още по-високо изпълнение на своя план.

Миналата година планът

Ст. Киров

Благородна амбиция

Кои от кооператорите и механизаторите в Карансен не знаят, че бригадата на Апостол Вачков от няколко години е първенец в стопанството по добиви на грозде. И в най-лошата година, както се казва, тази бригада не е падала под 1000 кг от декар среден добив.

Миналата година бригадата на Апостол Вачков получи по 1104 кг среден добив, като планът е надхвърлен със 169 кг. Тя отглежда общо 421 декара лозя, от които 150 са от сорта Болгар, 237 — Гъмза и 34 — Димят. От тях е набрано общо 465 000 кг грозде при план 394 000. Реализиран е надпланов доход за 11 214 лева.

Благородната амбиция на кооператорите от бригадата на Апостол Вачков е да се

борят и получат още по-добри резултати от лозтата през настоящата година и да заемат пак челното място в стопанството.

Ф. Атанасов

Апостол Вачков

БЪРЗО И КАЧЕСТВЕНО

Тази пролет пепиниерите от ТКЗС в Бяла черква ще обработят 4 милиона лозички. От няколко години благодарително започна. Оживи се и полето. Навреме бяха засети ранните пролетници.

Усилията сега са насочени към

бързото и качествено засяване на захарното цвекло и слънчогледа. Работи се и на медиаторните обекти.

Целият труд в кооператива сега протича в чест на приближаващия конгрес на ТКЗС.

П. Иванов

Кооператорите от групата на Никола Пенчев от село Върбинка бъдат да направят инсталацията за стационарно напояване на площ около 500 декара в местността Равнището. Всеки ден изкопават канали и полагат тръби над 120 линейни метра.

10 МАРТ — 10 АПРИЛ

МЕСЕЦ НА ПРОИЗВОДСТВО И СЪХРАНЕНИЕ НА ОРГАНИЧНИТЕ ТОРОВЕ

ГРИЖАТА ЗА ТОРОВЕТЕ — ГРИЖА ЗА ПЛОДОРОДИЕ

В нашето стопанство всяка година наторяваме от 4 до 5 хиля декара с оборски тор. Въпреки че ни затруднява и се осъществява производството на тор, ние пракаваме през оборите всичката слама. Трябва да признаем, че недостатъците са били по-нататъшните грижи по обработката на тази маса — правилно да оформим и да запръстим фигурите.

Ние имаме немалък опит по приготвянето на органично-минерална смеска. Очевидно е разликата от торени и неторени участъци дори на един и същи блок с такава смеска. И хубаво е, че въпросите на торенето вече срещат разбирането не само от страна на бригадирите, но те са и наши активни помощници, за да стане грижата за торенето грижа за плодородието. Развоят зеленчуково производство донякъде ни отнема голяма част от торовете за биотопливо. Помощта ни в известна степен установяването на техническо топливо в един участък, но възможностите не са та ка големи и въпросът за осигуряването на биотопливо ни затруднява.

Тази година предвиждаме да произведем 21 000 тона оборски тор и 700 декара от площите да наторим егично. Но егичното торене способства развитието на цукута и затова ще прилагаме по торене на площите, където ще отглеждаме царевица, а не и захарно цвекло.

Ние не лошо ползуваме торовата тежест. Най-добри приме-ри в производството и съхранение на оборски тор имаме в Никоп и Обирин. В тези села се полагат много добри грижи. Там и сега са пригответи идеална органично-минерална смеска. Явно имат и резултати.

За да създадем стимул, да привлечем вниманието, да приучим бригадите към системни и ежегодни грижи за органичните торове,

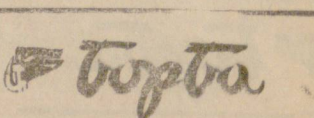
решихме да засилим материалната заинтересованост. Това неведнаж ни е помагало и за решаване на проблемите. За това на бригадите, които произведат най-много и най-качествен тор, решихме да дадем награда — екскурзия до Съветския съюз на 5 кооператори и бригадира, а за второ място предвиждаме 5-дневна екскурзия в Югославия. Заинтересоваността вече има. Сега всичката слама се вкарва в граждовете и явно няма да се получи това, което минали години се констатираше тук-там — от граждовете да вадим не тор, а слама, защото не е навлажнявана, не е преобръщана.

През есента пред нас се постави въпросът дали да заораваме царевичката или да го изкараме в края на блоковете. Икономистите дори ни съветваха да наторим по този начин всички площи в производството на 6—7 години. Това заслужава внимание, макар че първата година ще ни пречи при обработките. Отказахме се, защото нямаме ремаркета. От друга страна, тук може да се помисли, тъй като пропестъгичне нима да е равен на другия, при който ще се положат по-специални грижи.

Грижата за торенето при нас се приема от всички и попадали това, че ние имаме доста земя за полявка. На нея ние наложително трябва да правим повече, за да доближим структурата й, да набавим онова, което е измито от поливните струи.

Хр. КОСТАДИНОВ

председател на ТКЗС — Ресен

КИНО

Градските кина в окръга от 20 до 26 март ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Човекът в сянка“ — Искра; „Велико Търново“ — „Дамата на реалитет“; „Трудна фронтова“ — Велико Търново; „Мъж на жена си“ — „Без корени“; „Профсъюзно кино Велико Търново“; „Хроника на чувствата“ и „България, земя, хора, слънце“; „Критерия на културата“; „Майка на соколи“; „На прелъсти“ — Горна Оряховица; „Война и мир“ (I серия); „Профсъюзно кино — гара Горна Оряховица“; „Чокара“ и „Галантни празници“; „Алеко Константинов“ — Свищов; „Трик 17 Б“; „Академия“ — Свищов; „По твърди дъжд“ — Димитър Стоянов; — Павликени; „Историята на моята галстук“; „Най-дългата нощ“; „Христо Ботев“ — Лясковец; „Жени, покорявай се на мъжете си“; „Николай не искаше да умира“; „Христо Ботев“ — Елена; „Човек без паспорт“ и „Червената брада“; „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Хилядица за трешиници“ и „Певецът от Ню Орлеан“.

ТЕАТЪР

ТАЗИ ВЕЧЕР ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО ШЕ СЕ СЪСТОИ ПРЕМИЕРАТА НА ПЕТАТА ПОРЕДНА ПОСТАНОВКА НА ДРАМАТИЧНИЯ ТЕАТЪР „КОНСТАНТИН КИСИМОВ“ — ПИЕСАТА „РОЗИ ЗА ДОКТОР ШОМОВ“ ОТ ДРАГОМИР АСЕНОВ.

Утре, неделя, в окръжния ни град ще се състоят две представления на „Рози за д-р Шомов“ — дневно и вечерно.

С пиесата „Рози за д-р Шомов“ Великотърновският театър през идната седмица ще гостува както следва: вторник — в Павликени, сряда — в град Баба, в четвъртък в Горна Струена, а в петък — в Горна Оряховица.

КОНЦЕРТИ

В понеделник, в Профсъюзния дом във Велико Търново, концерт на пианистката Милена Моллова; сряда ден в Горна Оряховица — вокален концерт на Бойка Косева; в Свищов — рецитал на артистката Театра на словото Димитър Милушев на тема „Колело наше щастие“; в Павликени — ученическа музикална лектория, цикъл: „Музика на народите“.

Музикалната ученическа лектория е цикъл „Музика на народите“ ще бъде повторена във вторник в Горна Оряховица, в сряда в Свищов, а четвъртък във Велико Търново, а в петък в Лясковец.

В петък, в ДНА — Велико Търново, концерт на битов смесен състав. Концертът на този състав ще се състои и в Горна Оряховица в събота.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ
Локомотив (ГО) — Септемврийска слава, Спартак (Койн) — Етър, Свеклава — Академик, Бенковски — Септември, Спартак (Пл) — Чокара, чев, Миньор — Ст. Костов, Чардафон — Орловец — Доростол, Локомотив (Ма) — Локомотив (Пл), Чадаур — Волос, Спартак (Вн) почива.

ЗОНА „ЯНТРА“
ДЗЗ (ГО) — Автострейт (Шн), Ендже (П. брод) — А. Кичев (Тр), Б. Спиров (Пр) — К. Тодоров (Иа), Левски (ОМ) — Черноомец (Г. Аб), Септември (Поп) — Ботев (Н. паз), ВФСИ (Св) — Ч. знаме (Пл), Раковски (Св) — Г. Генев (Габ), Левски (Лас) — Локомотив (Др).

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ
Дневна дежурна аптека през идната седмица във Велико Търново ще бъде аптека № 3, на ул. „Г. Димитров“, 44. Нощното аптечно дежурство през седмицата ще се изпълнява от новата нощна аптека на ул. „В. Левски“.

ТЕЛЕВИЗИЯ

НЕДЕЛЯ — 19. III.
15.00 — световно първенство по хокей на лед; среща СССР — САЩ — предаване от Виена; 17.40 — новини; 17.50 — повторение на курса по английски език; 18.20 — в страната на комунизма; „Градът на чудните кристали“; 18.50 — за деня: „Продавач на надежда“; 19.10 — културен живот; 19.30 — „Лека нощ, деца“; 19.40 — „По света и у нас“; 20.00 — Интервизия: „Снежана“, музикален спектакъл — предаване от Кюбишево; 21.00 — българска телевизия предава за Интервизия: „Спектър“; 21.45 — спортен екран; 22.00 — новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 20. III.
18.00 — новини; 18.10 — курс по радиоелектроника; 18.30 — за средношколците: „Вечер на петте желания“; 19.15 — музикални инструменти: „Обой и фуга“; 19.55 — „Лека нощ, деца“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — спортен екран; 20.30 — „Решението в действие“ — филм и слово на председателя на Комитета по труда и работната заплата М. Мишев; 20.55 — гостува театър „Създа и смях“; 22.05 — новини.

Познавате ли футболните правила?

ОТБЕЛЯЗВАНЕ НА ГОЛ

ГОЛ СЕ СЧИТА ЗА ОТБЕЛЯЗАН, когато топката напълно премине линията на вратата между стълбовете и напречната греда, без да бъде носена, хвърлена или ударена с ръка или част от ръката на играч от нападателния отбор. За да бъде признат един гол за правилно, съдията трябва да бъде напълно сигурен, че това е станало съгласно изискванията на правилата и че топката действително е преминала напълно линията на вратата било по земята, или по въздуха. Направо може да бъде отбелязан гол след изпълнението на следните удари: пряк свободен удар в противниковата врата; тълков удар; наказателен удар.

Не се счита, че е отбелязан гол, ако топката е вкарана във вратата направо от следните удари: непряк свободен удар; начален удар; удар от вратата; пряк свободен удар в собствената врата; съдийска топка; хвърляне на топката (тълк).

ТОПКАТА В ИГРА И ВЪН ОТ ИГРА

ТОПКАТА е вън от игра: а) когато напълно премине през някоя странична линия или линия на вратата, било по земята или по въздуха; б) когато играта е била спряна от съдията.

Топката е в игра от започването до края на играта включително и в следните случаи: а) кога-

то отскоки в игрището, след като е докоснала един от стълбовете, напречната греда на врата или някое тълково знаме; б) ако отскоки в игрището, след като е докоснала съдията или някой от помощни-съдии, намиращи се в игрището; в) когато играчите очакват, че ще бъде взето решение от съдията по повод предполагаемото нарушение на правилата на играта, но такава не бъде отбелязана. Играчите трябва да спрат да играят само при сигнала на съдията, защото само той има право да я спира.

Топката се счита, че е влязла в игра: а) при начален и наказателен удар — когато измине разстояние, равно на дължината на нейната обиколка (68—71 см) по посока на противниковата врата; б) при съдийска топка — когато допре земята; в) при тълков удар и свободни удари извън наказателното поле, когато топката измине разстояние, равно на дължината на обиколката си; г) при хвърляне на топката — когато напусне ръцете на играча и премине страничната линия; д) при удар от вратата — когато напусне наказателното поле; е) при свободни удари в наказателното поле в полза на отбраняващия се отбор — когато напусне наказателното поле. В случаите, че нарушението е извършено на по-малко разстояние от 71 см от линиите, ограничаващи наказателното поле, топката ще влезе в игра, когато напусне наказателното поле и измине разстояние, равно на дължината на обиколката си.

В червенокръстките редици

СЪРЕВНОВАНИЕ В ЧЕСТ НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

Състояният се наскоро пленум на Окръжния комитет на Българския червен кръст бе посветен на работата и задачите на организацията в светлината на решенията на IX конгрес на Партията. Доклад изнесе председателя на комитета д-р Димитър Костурков. Отчетено бе и съревнованието между комитетите и дружествата на БЧК в окръга през 1966 година, а първенците бяха удостоени с награди.

И за червенокръстките от окръга изтеклата година премина под знака на творческия кипец, обхванал Родината в чест на Деветия партиен конгрес. Най-ярък израз на това небивало оживление са резултатите от социалистическото предконгресно съревнование, в което с пълни сили се включиха 47-те градски и общински комитети на БЧК.

Движението за безвъзмездно даряване на кръв увлече нови осем хиляди младежи и девойки, трудови хора от окръга, които поможнаха, за да се осигури на здравната мрежа достатъчно кръв в борбата на лекарите за здраве, за живот. В редицата на най-активните са комитетите на БЧК в селата Кушина, Сухиндол, Пляков, във Велико Търново, в Предприемствата „Д. Благоев“ и „Д. Георгиев“ (Велико Търново), ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец и други.

Все по-пълно се използват силите на обществения червенокръстен актив. В селата Полски Сеновец и Килифарево, Ресен и Сухиндол, в Горна Оряховица и Велико Търново, в изпълнението на задачите по здравеопазването се включва цялата общественост. На висока популярност се радват

във Велико Търново. Училището в с. Българско Сливово бе обявено за показно в V републикански преглед.

Активно работят и медицинските формирования към БЧК, като особено резултатно е обучението в санитарните дружини при Окръжния народен съвет и ДИП „Д. Георгиев“ във Велико Търново, Държавни захарни заводи в Горна Оряховица, в „Република“ — Свищов, с. Кесарево, Сухиндол и други.

Една сравнително нова дейност — водното спасяване, с всяка година се разраства и става все по-ефикасна. През изтеклата година в специален курс на Окръжния комитет на БЧК бяха обучени нови 36 водни спасители за борба с удавянията както на морските училищни лагери, така и по река Дунав, по Росица и Янтра и други водни площи в окръга. И колко вълнуващо е докладът за спасителите — в Дунава край Свищов и в река Янтра край Велико Търново през 1966 година не е допуснато нито едно удавяне!

Заслужава специално внимание примерът на водния спасител от Свищов Петър Цветков, който само през миналата година е спасил от удавяне в Дунава 7 души! Първите успехи в борбата с нещастните случаи по реки и езера вири подсказват, че ако тя се постави с цялата си сериозност и актуалност пред обществеността, пред всички органи и институти, можем да очакваме пълно ликвидиране на удавянията.

Общо десетдесет и трима изтъкнати активисти на Червения кръст в окръга заслужиха високата чест да бъдат в челните редици на съревнованието. За тяхната неуморна обществена дейност бе бяха удостоени с награди те на ОК на БЧК. Старият червенокръстен деятел Димитър Георгиев от Горна Оряховица получи най-високо отличие за дългогодишната си дейност — „Народен орден на труда“ — сребърен.

Деветият конгрес на Партията поставя отговорни задачи и пред близко осемдесетхилядната армия на червенокръстките от окръга. Съвместно с останалите масови организации, в помощ на здравеопазвателната мрежа, хилядите активисти на БЧК ще подобряват и разширяват своята дейност за повишаване на личната, битовата и производствената хигиена, за всеобхватна здравна просвета.

Новото съревнование, което в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, ще бъде мощен стимул в червенокръстката дейност през 1967 година. За организациите и членовете на БЧК годината на юбилейния Октомври ще бъде и повод за още по-задълбочено изучаване опита на съветския Червен кръст и Червен полумесяц, който ще навърши своята 100-годишнина.

Ал. ТОШЕВ

ВЪРБА Спорий. С ПОРТ Спорий

Завърши тримесечният турнир

ТРИ МЕСЕЦА продължила осмислянето на футболния спорт в окръга. Тримесечният турнир по футбол на малки врати, организиран от физкультурното дружество „Етър“ във Велико Търново, Ломунът, под който преминаха състезанията от 20 декември м. г. до завчера — „За здраве, за доброт, за дълготелие“ — навън, на свеж въздух по заснежени игрища и стадиони, намери своята първокръвна измя. В тази масова спортна проява участваха четиридесет отбора, изиграха бяха близо 250 мача, посетени от хиляди приятели на футболната игра.

Тримесечната борба завърши. Във финалните срещи, състояли се в понеделник и вторник, се получиха следните резултати: в понеделник първият състав на поделение 90620 се наложи убедително над футболните от Леденик, като ги победи с 11:4. Категорията победя заедно и отборът на ВВВУ „Васил Левски“, нито състезатели победиха представителите на

„Водоснабдяване и канализация“ с 13:5. Във вторник бе присъден служебен резултат 3:0 в полза на отбора на ДТК „В. Мариков“, поради неоснователно, безпричинно невявяване на противника му, поделение 90620 (II отбор). Победителят на турнира трябва да бъде излъчен в следващите две редишни срещи: Завод за радиоприемници — ВВВУ „В. Левски“ и поделение 90620 (I отбор) — ДИП „Балкан“. Фактически споразуменията за първото място бяха между отборите на Завода за радиоприемници, първия състав на поделение 90620 и на Военното училище.

Заводските футболсти се наложиха с 8:5 над състезателите от ВВВУ, което си осигуриха първото място, тъй като последната среща, между първия състав на поделение 90620 и ДИП „Балкан“, завърши наравно — 4:4.

Победителят в турнира, отборът на Завода за радиоприемници, набра 17 точки, 45:25. Второто място заеха

На републиканския кръс, който се състои в неделя в столицата, отборът на Велико-търновски окръг (юноши, старша възраст) в състав Стефан Минчев, Димитър Колев, Димитър Тодоров от „Локомотив“ — Горна Оряховица (на снимката долу) и Йордан Кирилов от „Червено знаме“

в Павликени ни донесе безкрай на работ — първо място в Републиката!

Сред девойките от младша възраст Светла Златева от „Локомотив“ в Горна Оряховица (на горната снимка) в този кръс завоюва второ място в съревнованието на 1000 метра.

МЪЛЧАЛИВАТА РАДИОУРЕДБА

ДРАГО СТАВА НА ЧОВЕК да слуша предаванията на радиоуредбата на стадион „Димитър Дюлгеров“ в Горна Оряховица. На зрителите, дошли да прекарат два часа в ползотворен отид, да се полюбуват на играта на футболните, да се порадват на завоеванията на лекоатлетите или пък да се насладят на проявите на масовата физкултура, се предлага и разнообразна спортна радио-емисия. Приятелите на спорта слушат жизнерадостна музика, гласът на шпикера оповестява съставите на футболните отбори, запознава присъстващите с интересни цифри за равностойността от досега играните мачове, дава данни за самите състезатели, съобщава имената на резервните футболсти, които влизат в игра допълнително и т. н. и т. н.

Нито една реч не чуваме обаче от радиоуредбата на стадиона във Велико Търново при започването на състезанията от футболната пролет. На градския стадион се бяха стекли хиляди трудещи се и младежи, за да наблюдават първата за годината официална среща за първенство на Северната „Б“ РФГ на футболните от „Етър“ със „Септем-

ври“ от София. На тях не бяха съобщени съставите на двата отбора. Бяхме свидетели на реплики като от типа на тези: „Защо не ни съобщат по нещо за нашите футболсти“, „Кои са юношките национали в „Септември“, „Кой е Неделчев, кой е Панов, Йорданов, Лепоев?“, „От къде е съдията, как се казва“. Същите въпроси възбуждаха зрителите и в мача на „Етър“ със „Спартак“ от Плевен. Те искаха да разберат състава на великотърновския отбор. Наистина мюзикството от тези, които бяха изпълнили трибуните, познават състезателите на „Етър“. Но нека не се забравя, че голям е броят на тези, които идват на стадиона от други населени места и не познават всички състезатели. Камо ли пък гостите. С основните зрителите се питаха кой от гостите е Върбанов, кой е Челестинов, Алиев, на вратата Стоянов ли играе? И ред други въпроси, на които радиоуредбата трябваше да откликне. Но никакъв звук, нито дума бе излъчена и сега. И с право хилядите, които посещават градския стадион във Велико Търново, се питат: „Защо мъчии радиоуредбата, докога ще продължава така?“

Н. КОТЕВ

на се зло, недоверчиво капитанът.

— От двадесет дни съм на границата и на никой не съм споменавал за работата си.

— Възможно е. Но ти никога не бива да забравяш, че нашите медицинци са твърде любознателни, защото са преувеличили от столицата тук на дивата граница и са полудели от скука. А и прозорците на здравната служба гледат към плаща на поделението. За съжаление трудно се укрива гоня, което се знае от хиляди. Все пак в тяхна среда се прави на разсеян, тилво офицер. А връзката ти с мен е просто случайна — земленик сме.

От гърлото на пещерата се из-

ливаше бистър, гъден поток. Водата шумолюбеше живо в зеления салям каменист улей, врязваше се в масивния вир, където образуваше остра, пенеста фуния. Дватама разувнаха седах, прикрили зад отвисната скала, и чакаха тъмнината. От време на време някой вдигаше глава и поглеждаше разсеяно натам, където, подпадена от залеза, немеше планината.

— Тази Черна пещера е същински гейзер в безводната Странджа — наруши тишината Пирински. — Не знам такъв източник на вода в диаметър на петдесет километра.

— Тъй както — съгласи се машинало Розин.

Той гледаше замечтан полегая, пестлив бряг на реката, под който дремеше синкавата мъглява вода, и мислеше, че тук не е без пъстърва и мрена, че вероятно пръчки вече узряват и не е тощо, ако се оплете един копр за либа, който да се залага вечер и за се изважда сутрин. Забързана тона. Тук никой не лови и впоят-но помотлите гъмжат от риба.

— А след години този извор ще бъде изсушен и във всеки дом ще потече бистра вода — продължаваше капитанът, поглеждайки за миг замечнатото лице на своя помощник, който бе извадил къ от гробен и учено пригладжаше русата си настръхнала коса — Да хората няма да копят клатеници по тридесет метра и сутрин да се редят на селската чешма. Ще стане язовир, възлешно езеро може би с почивна станция.

— Казвате възлешно езеро с почивна станция — лейтенантът се усмихна. — Ще бъде ли разумно всичко това на сто крачки от такъв важен обект. — погребите? — И той погледна тържествуващо лицето на капитана. Искаше да постави на тясно своя хитър началник, случай, който добеше и никога не му се оттавяше.

Капитанът долови иронията и

отвърна насмешливо:

— Забранили зони и погребни са нещо временно Розин. Ще дойде време, когато хората няма да мислят за зони и погребни.

За миг кръстосаха погледите си. Лейтенантът блесна през златистите си мигли към мургавото лице на капитана, а тъмнокъфявият очо на Пирински внимателно опипаха челото и неспокойните ръце на младия разузнавач, който още срещаше късата си непокорна коса, сякаш се готвеше да прекрати прага на танцуващия салон.

Месецът се излигна голям и червен, запълни по разперените крила на облаците. Над сините скали плесна мека, бронзова светлина. Гората се побила, обляна се с птици. Небето се изобистяше и въздухът тъмнина хоризонт прегригаше първите едри звезди.

Дватама разувнаха се измъкнаха от скалистото прикритие един след друг и бързо потънаха в черното тълбо на пещерата. Влажният хлад, който едва се долавяше навън, се превърна в истински студ. Глухо бълбуката таланти от ледена вода, а отвътре пригладжаше някакъв тежък тълтен.

Лейтенантът се стъписа, затисна в повърхността на катранения

вир. Капитанът потърка длани, настръхнал от студа, и приклекна до отвисния бряг на самата пропасть. Той оглеждаше гравитативните стени, от които капеше вода. Гласът му прокрята внезапно:

— Влизаме в самия ад, Розин. — Следвам ви, другарю капитан. Ам тук наистина е леден ад.

— Ехо...

— Нама ли да бъде по-добре, ако пачим дълбока тишина? — забеляза Розин.

— Ако има някой вътре, той не може да излезе незабелязан, нострува ми се, че в тази каменна дупка сме само ние и прилепите.

— Тази пещера изглеждаше беше интересна и като геологически обект.

— Съвсем вярно. Сега сме и нещо като геологическа експедиция. Ще изследваме безтъмната Черна пещера и ще съобщим за откритието си в Академията на науките. Да научим работниции сме, макар че в този миг прилягаме повече на диверсанти, отколкото на хора на науката. И ако можеха да ни видят по няколко чучло елеганти геоложики от столицата, те биха побягнали с писък. Какво ще кажеш? Ти май трепериш, а?

— Хладичко е.

— И малко страшно, нали? Калиганът шпакна електрическото фенерче и немощната светлинка огря понихността на кроткия вир дълбоко петнадесет крачки и широк колкото едно прескачане. Вълбунатият възлешнообразен таван се издигаше над два човешки боя; прилягаше на опожарен свод от разваляния на дъвен храм. От лявата страна навърсе към бездната се спускаше тясна пътека, колкото за стъпване на бос крак, а отясно ледената вода мисше отвисната скала обрасла с гъст мъх и развити водорасли. Някъде към дъното на вيرا се очертаваше кръговиден отвор, през който ледяно бликаха кротки вълни които на жълтеникавата светлина прилягаха на разтопен бронз.

Капитанът се погледваше за опасното пътешествие. Той губише ботушите си, стегна колана, измъкна пистолета и го напиха в пазвата си. Сетне започна издиганите и закриваха предпазливо по хълмизания ръб на скалата, със стъпките на човек който ходи по възве. Лейтенантът който следеше всички движения на капитана, се погледваше, чапваше някакво крачки. Но капитанът подвикна,

(Следва)